

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Θεσσαλονίκη : 27/05/2019

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός απόφασης: **1333**

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α7-ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45-Θεσ/νικη

Ταχ. Κώδικας : 54630

Πληροφορίες : Κ. Μαβινίδου

Τηλέφωνο : 2313-333245

Fax : 2313-333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του «.....» – **Α.Φ.Μ.**, κατοίκου επί της οδού, κατά της με αριθμό οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού

φόρου Εισοδήματος οικ. έτους 2013, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ., με τις οποίες ζητείται η απόρριψη της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7 – Επανεξέτασης της Υπηρεσίας μας, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από και με **αριθμό πρωτοκόλλου** ενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

-Με την υπ' αριθμ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., οικον. έτους 2013 επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ύψους 56.462,50€, πλέον προσαυξήσεων και εισφοράς αλληλεγγύης ύψους 52.961,83 € και 5.784,44€ αντίστοιχα, ήτοι συνολικού ποσού ύψους 115.208,77€.

Η ανωτέρω πράξη προέκυψε κατόπιν της διενέργειας μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος οικ. έτους 2013 (χρήση 2012) από τη Δ.Ο.Υ., δυνάμει των υπ' αριθμ.,, εντολών μερικού φορολογικού ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.

Αιτία ελέγχου αποτέλεσε η πληροφοριακή έκθεση υπ' αρ. που συνέταξαν οι υπάλληλοι του Σ.Δ.Ο.Ε, η οποία στις 05.06.2018 παρελήφθη από τηΔ.Ο.Υ. Το Σ.Δ.Ο.Ε. στα πλαίσια ελέγχου της υπ' αρ. εντολής επεξεργασίας, η οποία εκδόθηκε σε συνέχεια της υπ' αρ. εντολής επεξεργασίας εξέδωσε τη με αρ. εντολή ανοίγματος λογαριασμών στα πλαίσια της οποίας θα συνέχιζε και θα ολοκλήρωνε τον έλεγχο.

Η λειτουργία όμως της ανωτέρω Υπηρεσίας ανεστάλη από 28/09/2017 βάσει της απόφασης του Υπ. Οικ. με αριθμ. πρωτ. μετά και τον ανακαθορισμό των κατά τόπον αρμοδιοτήτων της και για το λόγο αυτό όλη η υπόθεση του ελεγχόμενου κατέληξε με το ανωτέρω έγγραφο στη Δ.Ο.Υ.

Ο παρών έλεγχος διαπίστωσε ότι κατά την επεξεργασία ανοίγματος των τραπεζικών λογαριασμών του ελεγχόμενου προέκυψαν πρωτογενείς καταθέσεις που δεν αιτιολογούνται, δεν σχετίζονται και δεν φορολογήθηκαν ποσού ύψους 85.593,91 ευρώ, επίσης εκδόθηκε ανακριβώς ένα φορολογικό

στοιχείο εσόδου ύψους 7.150 ευρώ, δεν εκδόθηκαν δύο φορολογικά στοιχεία εσόδου και τηρήθηκε πλημμελώς το βιβλίο εσόδων-εξόδων.

Ο προσφεύγων είναι γιατρός και έχει ως κύρια δραστηριότητα : «Ιατρικές υπηρεσίες ειδικότητας χειρουργικής» και ως δευτερεύουσες τις : α) «Παραγωγή Ηλεκτρικής Ενέργειας από Φωτοβολταϊκά Συστήματα» (ημερομηνία έναρξης: 26/04/2012) και β) «Εργασίες διαμόρφωσης ή ανέγερσης κτίσματος ή άλλου είδους κατασκευών (ως αγαθού επένδυσης του άρθρου 33 παράγραφος 4 του Κώδικα ΦΠΑ) για ίδια άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας με δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ των εισροών τους (ημερομηνία έναρξης: 26/04/2012).

Ο προσφεύγων υπέβαλε ηλεκτρονικά την ακόλουθη φορολογική δήλωση Οικονομικού έτους 2013 (χρήση 2012):

ΥΠΟΒΟΛΗ ΔΗΛΩΣΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ Ε1			
Οικ.Έτος	Διαχειριστική Περίοδος	Αρ.Κατ/σης & Ημ/νια Υποβολής	Αρμόδια Δ.Ο.Υ.
2013	01/01/2012 – 31/12/2012	/18.07.2013 Αρχική	Ηλεκτρονική υποβολή - Δ.Ο.Υ.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ-ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Τα αποτελέσματα, που προκύπτουν από τα βιβλία της ελεγχόμενης, αναμορφώθηκαν με την προσθήκη του ποσού των 1.576,69€, που αφορά δαπάνες για έξοδα κινητής τηλεφωνίας για λογαριασμούς που ανήκουν στην επιχείρηση (περιορισμός στο 50% και ανάλογα με τον αριθμό των απασχολούμενων υπαλλήλων και εταίρων), που δεν αναγνωρίζονται για έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 του Ν.2238/94 όπως ίσχυαν και του άρθρου 18§2 του ΠΔ 186/92 (Κ.Β.Σ.), αντίστοιχα.

Για την διαχειριστική περίοδο από 01/01/2012 έως 31/12/2012 επαληθεύτηκαν οι καταχωρήσεις από τη μερίδα του ελεγχόμενου από το βιβλίο μεριδολογίου ιατρών του άρθρου 10 περ. 5 γβ του ΠΔ 186/92 με τις εκδόσεις των αντίστοιχων αποδείξεων παροχής υπηρεσιών και από τον έλεγχο διαπιστώθηκαν οι παρακάτω παρατυπίες ή παραλείψεις:

Ονοματεπώνυμο Ασθενούς	Διεύθυνση	Ημερομηνία Εισαγωγής στη Euromedica Κυανούς Σταυρός	Αιτιολογία Παράβασης
....		23/04/2012	Δεν εκδόθηκε φορολογικό στοιχείο
.....		19/07/2012	Δεν εκδόθηκε φορολογικό στοιχείο

Ο προσφεύγων είναι δικαιούχος στους παρακάτω τραπεζικούς λογαριασμούς :

Επωνυμία Target Π.Ι.	Αριθμός Λογαριασμού	Συνδικαιούχοι με τον ελεγχόμενο	Ονοματεπώνυμο Συνδικαιούχων
...	...	...	...
...	...	...	

Εξ αυτών στον ελεγχόμενο κοινοποιήθηκαν κινήσεις που αφορούσαν τους παρακάτω τραπεζικούς λογαριασμούς :

Κατόπιν ολοκλήρωσης της ανωτέρω επεξεργασίας προέκυψαν 19 πιστώσεις χρηματικών ποσών συνολικής αξίας **219.356,22€** οι οποίες περιλαμβάνουν καταθέσεις μετρητών, καταθέσεις επιταγών και μεταφορές από λογαριασμούς τρίτων.

Για τις παραπάνω πιστώσεις κοινοποιήθηκε στον ελεγχόμενο με το με αρ. πρωτ. Αίτημα Παροχής Πληροφοριών της Δ.Ο.Υ., καλώντας τον προσφεύγοντα να θέσει στη διάθεση του ελέγχου τα αποδεικτικά στοιχεία για την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσης των πιστώσεων χρηματικών ποσών των τραπεζικών λογαριασμών ώστε να διαπιστωθεί η πηγή προέλευσης και εάν οι πιστώσεις αυτές καλύπτονται από φορολογηθέντα ή νομίμως απαλλασσόμενα του φόρου εισοδήματα .

Οι καταθέσεις κοινοποιήθηκαν σε πέντε κατηγορίες ως παρακάτω

ΠΙΝΑΚΑΣ Νο 1. Καταθέσεις επιταγών και μεταφορές ποσών στις οποίες δεν προκύπτει το όνομα του καταθέτη συνολικής αξίας **11.135,77€**.

ΠΙΝΑΚΑΣ Νο 2 . Ονομαστικές καταθέσεις μετρητών και μεταφορές ποσών συνολικής αξίας **37.267,00€**.

ΠΙΝΑΚΑΣ Νο 3 . Ανώνυμες Καταθέσεις Μετρητών συνολικής αξίας **163.053,45€**.

ΠΙΝΑΚΑΣ Νο 4 . Ονομαστικές καταθέσεις μετρητών (Εμβάσματα) συνολικής αξίας **7.900,00€**.

ΠΙΝΑΚΑΣ Νο 5. Τόκοι / Αποδόσεις

Πέραν των ανωτέρω, διαπιστώθηκε ότι κατά τη χρήση 2012 δεν δηλώθηκαν ποσά τόκων στην υποβληθείσα δήλωση Φ. Εισοδήματος, παρ' ότι από την επεξεργασία των τραπεζικών δεδομένων εντοπίσθηκαν πιστώσεις ποσών τόκων.

Οι τόκοι φορολογήθηκαν με την παρακράτηση του αναλογούντος φόρου από τα τραπεζικά ιδρύματα. Οι ανωτέρω κωδικοί συμμετέχουν στον σχηματισμό του εισοδήματος, επί του οποίου υπολογίζεται η ειδική εισφορά αλληλεγγύης

Συγκεντρωτικά :

Α/α	ΦΟΡΟΣ ΤΟΚΩΝ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΙ ΤΟΚΟΙ
1.	-1,12	11,28
2.	-4,16	44,83
3.	-0,66	6,66
4.	-14,66	146,63
5.	-84,60	845,93
6.	-0,55	5,48
7.	-0,05	0,46
Σύνολα	-105,8	1.061,27

Από τον έλεγχο που πραγματοποιήθηκε στις αθροίσεις εσόδων – αμοιβών της ελεγχόμενης επιχείρησης για τη διαχειριστική περίοδο από 01/01/2012 έως 31/12/2012 προέκυψαν διαφορές.

Ακαθάριστα Έσοδα αμοιβών (Ελευθέρων Επαγγελματιών) βάσει δήλωσης	Ακαθάριστα Έσοδα κατόπιν αθροίσεως ελέγχου	Διαφορά
42.879,00€	47.979,00€	5.100,00€

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ:

Δ Α Π Α Ν Ε Σ Χ Ρ Η Σ Η Σ 2012			
Δαπάνες	Εμπορίας - Μεταποίησης		Διαφορές δαπανών μεταξύ Ε3 και βιβλίων επιχείρησης
	Βάσει Δήλωσης	Βάσει βιβλίων -	
Αμοιβές και έξοδα τρίτων			
Παροχές τρίτων	0,00	1.806,82	
Διάφορα έξοδα	0,00	406,50	
Αποσβέσεις Παγίων	15.859,28	7.729,65	
ΣΥΝΟΛΑ	15.859,28	9.942,97	5.916,31

Δ Α Π Α Ν Ε Σ Χ Ρ Η Σ Η Σ 2012

Δαπάνες	Παροχής Υπηρεσιών		Διαφορές δαπανών μεταξύ Ε3 και βιβλίων επιχείρησης
	Βάσει Δήλωσης	Βάσει βιβλίων -	
Αμοιβές και έξοδα τρίτων	200,00	0,00	
Παροχές τρίτων	5.153,38	3.494,83	
Διάφορα έξοδα	7.933,16		
Αποσβέσεις Παγίων			
ΣΥΝΟΛΑ	13.286,54	3.494,83	9.791,71
Συνολικές λογιστικές διαφορές πριν την αναμόρφωση			15.708,02€
πλέον : Λογιστικές διαφορές φορολογικής αναμόρφωσης παρόντος ελέγχου			1.268,84€
Συνολικές λογιστικές διαφορές του παρόντος ελέγχου			16.976,86€

Όπως διαπιστώθηκε η αποκρυβείσα φορολογητέα ύλη είναι:

A/α	Αιτιολογία	Ποσό
1.	Από την μη ορθή μεταφορά των δεδομένων από το βιβλίο Εσόδων– Εξόδων στη δήλωση	5.100,00€
2.	Από την μη έκδοση δύο στοιχείων εσόδου: 2 X 362,69€	725,38€
3.	Από την ανακριβή έκδοση στοιχείου εσόδου	7.150,00€
	Σύνολο	12.975,38€

Μετά την διεξοδική ανάλυση των κινήσεων των ημεδαπών λογαριασμών σε συνδυασμό με τις πληροφορίες που αποστάλθηκαν από τα εμπλεκόμενα πιστωτικά ιδρύματα και τις αιτιολογήσεις του ελεγχόμενου για τις υπό έλεγχο πιστώσεις, ο έλεγχος κατέληξε στις τελικές πρωτογενείς καταθέσεις – πιστώσεις των 85.593,91€.

Με τη με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της παραπάνω πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. , επικαλούμενος τους κάτωθι λόγους:

1. Παραγραφή του δικαιώματος του Ελληνικού Δημοσίου προς επιβολή φόρων και προστίμων για όλες τις διαχειριστικές περιόδους μέχρι και 31.12.2012.
2. Έλλειψη αιτιολογίας
3. Η πράξη επιβολής προστίμου είναι νομικά πλημμελής διότι δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας κατά την έννοια της παρ. 3 του αρ. 48 του ν. 2238/94 ή της παρ. 4 του αρ. 21 του ν. 4172/2013, όταν οι πιστώσεις στον τραπεζικό λογαριασμό του φορολογούμενου προέρχονται από ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών ή επανακατάθεση αναληφθέντων χρημάτων ανεξαρτήτως του χρόνου ανάληψης – επανακατάθεσης.
4. Εσφαλμένη εφαρμογή της παρ. 3 του αρ. 48 του ν. 2238/94 ή της παρ. 4 του αρ. 21 του ν. 4172/2013 λόγω μη επιμερισμού των χρηματικών ποσών των πιστώσεων που βρέθηκαν σε

τραπεζικούς λογαριασμούς ανάλογα με τον αριθμό των συνδικαιούχων του κάθε λογαριασμού.

Ως προς τον πρώτο ισχυρισμό του προσφεύγοντος περί παραγραφής

Επειδή, με το άρθρο 72 παρ. 11 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «*Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προΐσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν. Κατ' εξαίρεση, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 36 εφαρμόζονται και για περιπτώσεις φοροδιαφυγής, η οποία διαπράχθηκε πριν την εφαρμογή του Κώδικα, εάν, κατά τη θέση αυτού σε ισχύ, το δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει παραγραφεί*».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο το 84 παρ. 1 του Ν.2238/94, όπου ορίζεται ότι «η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης. Το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας».

Επειδή η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε στις 28/12/2018, ενώ η πενταετία για το οικονομικό έτος 2013 (χρήση 2012) λήγει την 31/12/2018, συνεπάγεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε εμπρόθεσμα και συνεπώς ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα απορρίπτεται ως αβάσιμος και αλυσιτελώς προβαλλόμενος.

Ως προς τον δεύτερο ισχυρισμό (περί της έλλειψης αιτιολογίας)

Επειδή, στο άρθρο 23 του Ν. 4174/13 (ΚΦΔ) μεταξύ άλλων ορίζεται ότι: «*1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα.....*».

Επειδή, με τη με αριθ. ΔΕΛ Α 1069048/2-5-2014 εγκύκλιο του Γ.Γ.Δ.Ε., σχετικά με το άρθρο 23 του Κ.Φ.Δ. προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι: « *Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζονται οι εξουσίες της Φορολογικής Διοίκησης με σκοπό τη διαπίστωση της εφαρμογής των φορολογικών διατάξεων εκ μέρους του φορολογούμενου και την επαλήθευση του περιεχομένου των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σ' αυτήν σε σχέση πάντοτε με τη συναλλακτική δραστηριότητα και τα οικονομικά δεδομένα όπως αυτά προκύπτουν από οποιαδήποτε βιβλία και στοιχεία. Επίσης η Φορολογική Διοίκηση προσδιορίζει το ύψος του οφειλόμενου ποσού (φόρος – πρόστιμο – τέλος - εισφορά κλπ.) που πρέπει να καταβληθεί από το φορολογούμενο*».

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 2238/94 ορίζεται ότι: «1. Εισόδημα στο οποίο επιβάλλεται ο φόρος είναι το εισόδημα που προέρχεται από κάθε πηγή ύστερα από την αφαίρεση των δαπανών για την απόκτησή του, όπως αυτό προσδιορίζεται ειδικότερα στα άρθρα 20 έως 51. ... 2. Το εισόδημα ανάλογα με την πηγή της προέλευσής του διακρίνεται κατά τις επόμενες κατηγορίες ως εξής: ...Ζ. Εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών και από κάθε άλλη πηγή...», ενώ σύμφωνα με τη διάταξη της **παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994**, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 3888/2010, «Ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών λογίζεται και κάθε εισόδημα που δεν μπορεί να υπαχθεί σε κάποια από τις κατηγορίες Α' και Ζ' της παρ. 2 του άρθρου 4. Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση».

Επειδή, με τη διάταξη του άρθρου 15 παρ.3 του Ν.3888/2010 εισάγεται μια διαδικαστική ρύθμιση, ή μάλλον διευκρινίζεται απερίφραστα και κατηγορηματικά ένα διαδικαστικό θέμα σχετικά με το βάρος απόδειξης σε αυτές τις περιπτώσεις. Έχει ήδη κριθεί και νομολογιακά, ότι η επίμαχη διάταξη δε χαρακτηρίζει ως εισόδημα προσαύξηση που δε φέρει τα εννοιολογικά χαρακτηριστικά του εισοδήματος, αλλά απλώς κατανέμει το βάρος απόδειξης μεταξύ της φορολογικής αρχής και του φορολογούμενου, της πρώτης περιοριζόμενης στην εξακρίβωση της περιουσιακής προσαύξησης και του δεύτερου βαρυνόμενου με την απόδειξη της φορολόγησης ή της νόμιμης απαλλαγής από το φόρο ή της μη υπαγωγής σε φόρο των χρηματικών ποσών που τη δημιούργησαν (ΔΕΦΑΘ 3983/2015).

Σύμφωνα με πάγια νομολογία, ως «εισόδημα» κατά τις ανωτέρω διατάξεις των άρθρων 4 και 48 παρ. 3 του ΚΦΕ, νοείται και φορολογείται η πρόσοδος που παράγεται περιοδικά, από διαρκώς εκμεταλλεύσιμη πηγή, και αποτελεί το αντάλλαγμα της προσωπικής εργασίας ή τον καρπό των

περιουσιακών στοιχείων του φορολογούμενου, όχι και κάθε άλλη, μη έχουσα τα παραπάνω γνωρίσματα, προσαύξηση της περιουσίας του, εκτός κι αν με ειδική διάταξη νόμου θεωρείται εισόδημα, για την υπαγωγή του στο φόρο (βλ. ΣτΕ 3872/2013, 420/1999 επταμ., 1663/1994, 3342/1985, 1453/1982, 3514/1975, 2417/1965 κ.ά.).

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 28 του Ν. 4174/2013 (Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας) «.....*Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου, την οποία συντάσσει η φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπειριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου.*».

Επειδή, στο άρθρο 34 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «.....*Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί, μετά από έλεγχο, σε έκδοση πράξης διόρθωσης οποιουδήποτε προηγούμενου άμεσου, διοικητικού, εκτιμώμενου ή προληπτικού προσδιορισμού φόρου, εφόσον από τον έλεγχο διαπιστωθεί αιτιολογημένα ότι ο προηγούμενος προσδιορισμός φόρου ήταν ανακριβής ή εσφαλμένος*».

Επειδή, στο άρθρο 64 του Ν.4174/2013 ορίζεται ότι: «*Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.*»

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρ. **17 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν.2690/1999)** ορίζεται ότι: « *1.Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της. 2. Η Αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης 3. Όταν η πράξη εκδίδεται αυτεπαγγέλτως τα αποδεικτικά στοιχεία συγκεντρώνονται με πρωτοβουλία του αρμόδιου για την έκδοση οργάνου.*».

Επειδή, βασικά στοιχεία της αιτιολογίας αποτελούν κατά το νόμο, τη θεωρία και τη νομολογία εκτός από το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή την αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοσή της, η ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας (Επ. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα 2001, παρ. 516 έως 519). Η αιτιολογία δε, θεωρείται νόμιμη όταν είναι α) ειδική (και όχι γενική και αόριστη) και β) πλήρης ή επαρκής (και όχι ανεπαρκής ή ελλιπής). Σκοπός

ύπαρξης αιτιολογίας σε μια διοικητική πράξη είναι ουσιαστικά η δημιουργία δυνατότητας ελέγχου της πράξης αυτής από τα δικαστήρια.

Επειδή, σύμφωνα με τη νομολογία των δικαστηρίων, η αιτιολογία των πράξεων καταλογισμού φόρου νομίμως συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου, τις διαλαμβανόμενες, δηλαδή, στην έκθεση ελέγχου διαπιστώσεις. Στην πράξη επιβολής προστίμου αρκεί να αναφέρονται οι νομικές διατάξεις και τα πραγματικά περιστατικά της παράβασης. Εξάλλου, η αιτιολογία της πράξης πρέπει μιν να είναι πλήρης και ειδική, δεν απαιτείται όμως να προκύπτει μόνον από το σώμα της, αλλά, συμπληρώνεται και από τα στοιχεία του φακέλου, το δε Δικαστήριο **όταν επιλαμβάνεται, κατόπιν άσκησης προσφυγής ουσίας, ελέγχει την ουσιαστική βασιμότητα της πράξης επιβολής προστίμου συμπληρώνοντας την ελλιπή αιτιολογία** της πράξης και δεν άγεται για το λόγο αυτό σε ακύρωση αυτής.

Επειδή, τα βασικά στοιχεία της αιτιολογίας αποτελούν κατά το νόμο, τη θεωρία και τη νομολογία εκτός από το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή την αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοση της, η ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας (Επ. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα 2001, παρ. 516 έως 519).

Επειδή περαιτέρω, με την **ΔΕΑΦ Α΄ 1144110 ΕΞ 2015** δόθηκαν διευκρινήσεις από το Β΄ Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών σχετικές με θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας. Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής: «1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας. [...] 3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, **και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα.** Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα. [...] 5. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 29 του ΚΦΕ, δηλαδή με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%), απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται και οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του

άρθρου 32 του ΚΦΕ. [...] 7. Επίσης, σε όσες περιπτώσεις επικαλείται ο φορολογούμενος ότι η προσαύξηση περιουσίας προέρχεται από δωρεά, δανειοδότηση, γονική παροχή, κληρονομιά κλπ, πρέπει να ελέγχεται αν υπήρχε η δυνατότητα από τον δωρητή, τον δανειοδότη, τον παρέχοντα, τον κληρονομούμενο, να καταβάλλει ποσά που επικαλείται ο φορολογούμενος, καθώς και αν έχουν καταλογιστεί τα ποσά που προβλέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις (π.χ. τέλη χαρτοσήμου, φόρος γονικής παροχής, φόρος δωρεάς κ.λπ.). 8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς. Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς. [...] 10. Για χρήσεις πριν από την 01/01/2014, σχετικές είναι οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της [παραγράφου 3 του άρθρου 48 του Ν. 2238/94](#)».

Επειδή περαιτέρω, με την εγκύκλιο ΠΟΛ 1175/16-11-2017 παρασχέθηκαν πρόσθετες διευκρινήσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας, όπου μεταξύ άλλων επισημαίνονται τα εξής: «2. Γενικά, επισημαίνεται ότι **πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου [...]**. Ο προσδιορισμός του ως άνω κρίσιμου χρόνου πρέπει να γίνεται από την ελεγκτική αρχή με βάση πρόσφορα και επαρκή στοιχεία τα οποία συλλέγονται **ιδίως η κλήση του φορολογούμενου για παροχή εξηγήσεων και η αναζήτηση κατόπιν της λήψης των**

προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου στα οποία συμπεριλαμβάνονται πληροφοριών και στοιχείων από τα εμπλεκόμενα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Αν η εντός ευλόγου χρόνου συλλογή στοιχείων σχετικά με τη διαπίστωση του χρόνου προσαύξησης της περιουσίας καθίσταται αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερής, γεγονός που πρέπει να βεβαιώνεται από τη φορολογική αρχή με ειδική αιτιολογία, αυτή μπορεί να διαπιστώσει τον κρίσιμο, κατά τα προεκτεθέντα, χρόνο με βάση όσα στοιχεία κατάφερε να συγκεντρώσει ο έλεγχος και, στην εξαιρετική περίπτωση παντελούς έλλειψης τέτοιων στοιχείων, να θεωρήσει κατά τεκμήριο ως κρίσιμο χρόνο εκείνον του εμβάσματος (ΣτΕ 884/2016)...

Επειδή, έχει κριθεί νομολογιακά με την υπ' αριθ. 884/2016 απόφαση του ΣτΕ (Β' Τμήμα Επταμελές) ότι «η καταστολή της φοροδιαφυγής (και, ιδίως, της μεγάλης από απόψεως ποσού), μέσω της διαπίστωσης των οικείων παραβάσεων και της επιβολής από τη Διοίκηση των αντίστοιχων διαφυγόντων φόρων, καθώς και των προβλεπόμενων στο νόμο διοικητικών κυρώσεων, συνιστά, κατά το Σύνταγμα (άρθρο 4 παρ. 5 και άρθρο 106 παρ. 1 και 2), επιτακτικό σκοπό δημοσίου συμφέροντος. Σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του σεβασμού της αξιοπρέπειας του ανθρώπου [...] το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.). Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνθήως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση. Τούτων έπεται ότι η τέλεση φορολογικής παράβασης, όπως η επίδικη, που συνίσταται στην παράλειψη δήλωσης φορολογητέου εισοδήματος, και, περαιτέρω, η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, "τεκμήρια"), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείψει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης [πρβλ. ΣτΕ 2316/1991, 2961/1980 (φορολογία εισοδήματος), [...]13. Επειδή, η ως άνω διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ, κατά το κρίσιμο, εν προκειμένω,

σκέλος της, που αναφέρεται σε περιουσιακή προσαύξηση προερχόμενη «από άγνωστη [...] πηγή ή αιτία», έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι η φορολογική διοίκηση δεν κατορθώνει να διαπιστώσει, κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο και ασφαλή, τη συγκεκριμένη προέλευση της προσαύξησης (που, σε υπόθεση όπως η παρούσα, υπερβαίνει τα εισοδήματα που της έχει δηλώσει ο φορολογούμενος), παρά τη λήψη των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκάων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, συμπεριλαμβανόμενης, ιδίως, της κλήσης του φορολογούμενου για παροχή σχετικών πληροφοριών και στοιχείων, που, αν υποβληθούν, ελέγχονται ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους.».

Επειδή στην υπό κρίση περίπτωση, από τα διαλαμβανόμενα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, προκύπτει ότι ο έλεγχος έχει λάβει υπόψη του την ανάλωση κεφαλαίου ως προς το ύψος των δηλούμενων καταθέσεων κατά την έναρξη της πρώτης ελεγχόμενης χρήσης, όπου σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υπερβαίνουν (οι καταθέσεις) το πραγματικό διαθέσιμο κεφάλαιο προηγούμενων ετών, όπως αυτό προσδιορίζεται με βάση τα δεδομένα των υποβληθεισών δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος, ειδικά δε ως προς τη δυνατότητα βάσει αυτής (ανάλωσης κεφαλαίου), για την κάλυψη επιμέρους καταθέσεων που κρίθηκαν ότι αποτελούν ποσά αγνώστου πηγής ή αιτίας προέλευσης.

Επειδή, ο προσφεύγων στη διάρκεια της χρήσης 2012 προέβη στη δημιουργία φωτοβολταϊκού πάρκου συνολικής αξίας επένδυσης 154.592,86€, ποσό για το οποίο μόνο 55.295,00€ εξοφλήθηκε με τραπεζική συναλλαγή, ενώ το υπόλοιπο ποσό 99.593,50€ εξοφλήθηκε με μετρητά και επομένως αναλώθηκαν διαθέσιμα, τόσο του έτους αυτού όσο και προηγούμενων.

Επειδή σύμφωνα με το αρ. 65 του ν. 4174/2013: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.»

Επειδή, με την παρούσα δεν προσκομίσθηκαν έγγραφα ή άλλα στοιχεία (π.χ. αντίγραφα κίνησης λογαριασμών που να προκύπτει ο καταθέτης και η αιτιολογία, αντίγραφα δήλωσης δωρεάς κ.λπ.) που να αποδεικνύουν, ότι η παραπάνω προσαύξηση της περιουσίας που καταλογίστηκε με βάση τα άρθρα 48 παρ 3 του Ν. 2238/1994 και 21 του Ν. 4172/2013 δικαιολογείται.

Συνεπώς οι παραπάνω ισχυρισμοί του προσφεύγοντος απορρίπτονται ως «νόμω και ουσία» αβάσιμοι.

Ως προς τον τρίτο ισχυρισμό:

Επειδή δεν προσβάλλεται πράξη επιβολής προστίμου με την υπό κρίση προσφυγή, παρά μόνο στην υπ' αριθμ. ενδικοφανή προσφυγή του ιδίου, με την οποία προσβάλλεται η υπ' αριθμ. επιβολής προστίμου του αρ. 7 του ν. 4337/2015 και η υπ' αριθμ. πράξη επιβολής προστίμου του αρ. 54 του ν. 4174/2013, ο ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος.

Ως προς τον τέταρτο ισχυρισμό:

Επειδή όσον αφορά τους λογαριασμούς στην τράπεζα στους οποίους είναι συνδικαιούχος ο γιος του προσφεύγοντα,, ο προσφεύγων δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι τα ποσά στους λογαριασμούς αυτούς προέρχονται πράγματι από εισοδήματα ή από ρευστοποιήσεις περιουσιακών στοιχείων του γιου του, ενώ αντιθέτως από έρευνα στις δηλώσεις εισοδήματος του (υιός) προέκυψε ότι όλα τα χρόνια που δραστηριοποιείται επαγγελματικά, δηλώνει μηδενικά εισοδήματα από το ελεύθερο επάγγελμά του, με αποτέλεσμα να μη δικαιολογούνται από πλευράς του οι συγκεκριμένες πιστώσεις και εκ του λόγου τούτου οι πρωτογενείς πιστώσεις που αμφισβητούνται, βαρύνουν εξολοκλήρου τον προσφεύγοντα.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του «.....» – **Α.Φ.Μ.**

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - Καταλογιζόμενα ποσά με βάση την παρούσα απόφαση:

ΦΟΡΟΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ:

Διαχ/κή Περίοδος 01/01/2012 – 31/12/2012	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
Διαφορά φόρου εισοδήματος με την παρούσα απόφαση	56.462,50	56.462,50

Πρόσθετος φόρος επί του εισοδήματος λόγω ανακρίβειας με την παρούσα απόφαση	52.961,83	52.961,83
Εισφορά αλληλεγγύης	5.784,44	5.784,44
Σύνολο φόρων τελών & εισφορών	115.208,77	115.208,77
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ με την παρούσα απόφαση	115.208,77€	115.208,77€

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.